

download

Zoeken naar een hond in de sneeuw

Bart Moeyaert, winnaar van de prestigieuze Astrid Lindgren Memorial Award, vertelt het verhaal van een jongen, een weggelopen hond en heel veel sneeuw, met daarbij een geheim van 'verdrietige gebeurtenissen'. En wie is die vreemde jongen met een grote mond, met naast zich een reusachtige ram? Een ontroerend verhaal. [Toin Duijx](#) [Susanne Kronholm](#)

Morris woont al een tijdje bij zijn oma, want er zijn 'verdrietige gebeurtenissen' geweest. Wat deze gebeurtenissen zijn geweest komen we in het verhaal niet te weten. 'Ik weet dat je verdrietig en boos bent, Morris', zei ze. 'Zo voel ik het ook. Maar kijk eens wat helpt: kin omhoog.' Ze kneep in zijn wang en glimachte, maar haar gezicht werd niet blij.' Later in het verhaal, als Morris ingesneeuwd is, probeert hij met zijn ogen dicht aan niets te denken. 'Met je ogen dicht zie je soms juist veel te veel.' Er duiken dan verdrietige herinneringen uit het verleden op. 'Een schemerlamp viel. Een vaas ging aan scherven. Een deur knalde dicht.'

Houdini

De oma van Morris heeft een hond, met de zeer toepasselijke naam Houdini. Een hond met een witte vacht met zwarte vlekken, een hond die steeds maar jankte en spartelde, maar belangrijker, die steeds weer wist te ontsnappen. 'Geen ketting hielp. Hoeveel sloten er ook op zaten. Ze sprong over hekken. Ze wrong zich ergens tussen. Of in. En onder.' En Morris mag hem dan altijd gaan zoeken. Ook op deze winterse dag trekt

Jeugd

Morris de jongen die de hond vond (7+)

Bart Moeyaert

Illustraties Sebastiaan van Doninck

Querido,

€ 17,99

Morris de bergen in, waarover allerlei verhalen de ronde doen, op zoek naar Houdini.

Bij de zoektocht naar de hond, 'de wereld zag spierwit: de hemel, de berg, de bergen eromheen', wordt Morris geconfronteerd met een enorme ram. 'Zijn ogen guilde uit en de punten van zijn grote hoorns wezen naar voren.' Ook ontmoet Morris een jongen 'die een beetje op een wild dier leek, in zijn jas van vacht.', een jongen die er nog slechter aan toe lijkt dan hij. Ze weten samen de enorme sneeuwstorm te doorstaan, maar misschien is dat niet eens het ergste, want dat moet dan nog komen.

Beeldende taal

Taal, beeld en vormgeving sluiten naadloos op elkaar aan. Bart Moeyaert weet de lezer bij het verhaal te betrekken door voorafgaande aan het verhaal van Morris de lezer rechtstreeks aan te spreken: 'Ga voor het raam staan, met je muts op en je jas aan. (...) Het sneeuwt. (...) Heb jij geluk. Echt veel geluk. Bijna net zoveel geluk als Morris.' De slotaline van deze inleiding is gelijk aan het slot van het verhaal van Morris, waardoor het verhaal mooi rond is.

Bart Moeyaert is een meester in het opbouwen van een verhaal, met

daarbij elementen die de spanning verhogen of die niet helemaal te doorgronden zijn op dat moment, zoals het bezoek van Randy Pek aan oma, een passage die pas duidelijk wordt aan het slot van het verhaal.

Met weinig woorden weet Moeyaert veel te zeggen. Hij neemt de jonge lezer dan ook erg serieus. En zijn taal is literair te noemen, zonder toegankelijkheid uit het oog te verliezen. Als Morris de ram tegenkomt probeert hij deze te ontlopen. 'Het was moeilijk om dat langzaam te doen. Zijn hart was dat van een haas.' Over het huilen van Morris zegt Bart Moeyaert 'Als je stiekem huilt, huil je nooit helemaal alleen.' De dialogen, zeker die tussen Morris en de wild uitzijnde jongen, zijn levendig en geven de twee personages een extra dimensie.

Sfeervolle illustraties

Sebastiaan van Doninck is erin geslaagd om de winterse sfeer van het verhaal in schitterende prenten te vangen, waarbij hij met de juiste kleuren, vooral het blauw, bijna de kou van de sneeuwstorm doet voelen. Door de vallende sneeuw heen ziet Morris de reusachtige ram opduiken. Wat een geslaagd boek in tekst en beeld voor niet al te jonge lezers.

Recensie uit

Friesch Dagblad

29 oktober 2022

Toin Duijx